

Από τον **ΓΙΩΡΓΟ ΠΑΝΤΑΓΙΑ**, Διευθύνοντα Σύμβουλο της εταιρείας επικοινωνίας Polity

Οι αριστερές ενοχές και οι φαντασιώσεις του ΠΑΣΟΚ

Υστερα από μια δίμηνη απόδραση από την πολιτική, το ΠΑΣΟΚ, εκ των πραγμάτων, τη βρίσκει μπροστά του. Τώρα που έκλεισε τον κύκλο των εσωκομματικών διεργασιών με την εκλογή του προέδρου, είναι αναγκασμένο να λειτουργήσει πολιτικά, να μιλήσει πολιτικά, να δράσει πολιτικά. Αλλωστε, το να αποβάλει ένα πολιτικό κόμμα από τη λειτουργία και τη δράση του την πολιτική συνιστά παραδοξότητα και το οδηγεί σε αυτοακώρωση.

Το ΠΑΣΟΚ, έχοντας απολέσει τον δυναμισμό και τη ζωτικότητα που το διέκρινε, αδυνατεί να κατανοήσει τις μεγάλες αλλαγές που έχουν συντελεστεί στο κοινωνικό, οικονομικό αλλά και πολιτικό περιβάλλον. Δεν μπορεί να αφοουγκραστεί τα υπόγεια ρεύματα της κοινωνίας, ούτε να προετοιμαστεί εγκαίρως για τις αλλαγές που έρχονται.

Στο φαντασικό υποσυνείδητο των μελών και των στελεχών του ΠΑΣΟΚ, το κόμμα λειτουργεί ως ένας μηχανισμός διασφάλισης ρόλων και θέσεων σε κάθε λογής εξουσιαστικούς μηχανισμούς, στο κράτος, στη διοίκηση, στην κοινωνία.

Υπάρχει χαρακτηριστικότερη απόδειξη του γεγονότος αυτού από τη συμπεριφορά των αποκαλούμενων βαρόνων κατά τη διαδικασία της εκλογής προέδρου; Το μόνο μέλημά τους ήταν η ενίσχυση του προσωπικού τους ρόλου. Ανάλογη ήταν και η συμπεριφορά των περισσότερων στελεχών του κομματικού μηχανισμού, μεσαίων και κατώτερων.

Ο εγκλεισμός του ΠΑΣΟΚ στον εαυτό του, η αυτιστική του συμπεριφορά, η ανικανότητά του να πείσει τους πολίτες ότι αποτελεί μια σοβαρή και αξιόπιστη πρόταση εξουσίας οδήγησαν στην οδυνηρή ήττα των εθνικών εκλογών.

Το δυσοίωνο, βέβαια, είναι πως ακόμη και σήμερα δεν θέλει να καταλάβει τι πραγματικά έχει συμβεί.

Μετά, λοιπόν, την ανάδειξη της νέας ηγεσίας, το ΠΑΣΟΚ καλείται να δείξει ότι έχει τη δυνατότητα να λειτουργήσει πολιτικά, να αποδείξει ότι διαθέτει καθαρό στίγμα και μπορεί να αποτελέσει πρόταση κυβερνητικής προοπτικής.

Σήμερα το ΠΑΣΟΚ, για να γίνει ξανά κυρίαρχο, πρέπει να ρίξει άγκυρα στο κέντρο και να εκφράσει πολιτικά τον

αποκαλούμενο μεσαίο χώρο, να εκπροσωπήσει τα δυναμικά κοινωνικά στρώματα, να επεξεργαστεί ένα νέο πολιτικό σχέδιο για τη χώρα και την κοινωνία με μετρήσιμους στόχους. Το στρατηγικό πλεονέκτημα του Ανδρέα και του Σημίτη ήταν ότι είχαν κατορθώσει να εκφράσουν αυθεντικά, εύστοχα και αποτελεσματικά δύο διαφορετικές εποχές, καταθέτοντας σαφή και συγκεκριμένα κοινωνικά και πολιτικά προτάγματα.

Ποιο είναι το στρατηγικό πλεονέκτημα του ΠΑΣΟΚ σήμερα; Αυτό είναι το καίριο ερώτημα, στο οποίο, δυστυχώς, δεν υπάρχει απάντηση. Όπως δεν υπάρχει απάντηση και στα ακόλουθα ερωτήματα: Με ποιες πολιτικές, με ποια πρόταση, με ποιες δυνάμεις, με ποια πρόσωπα μπορεί να κατακτήσει την υπεροχή του έναντι της Νέας Δημοκρατίας.

Αλλωστε, όπως έδειξαν και οι πρόσφατες εκλογές, δεν αρκούν ο καταγγελτικός λόγος και η στείρα αντιδεξιόρητορική, ούτε τα προγράμματα που περιορίζονται στην εξαγγελία μέτρων και παροχών. Και κυρίως δεν μπορεί να είναι πανάκεια η «αριστερή στρα-

φή». Οι πολιτικές αριστεροσύνης, τις οποίες επιστρατεύουν κάποιοι για να εξηγήσουν την άνοδο των ποσοστών του ΣΥΡΙΖΑ, παραβλέπουν τα μαθήματα αντιπολίτευσης που παρέδιδε ο Αλαβάνος τα τριάντα αυτά χρόνια. Το ΠΑΣΟΚ, αν θέλει να ανακάμψει και να αποκτήσει τα χαρακτηριστικά μιας κυβερνώσας παράταξης, οφείλει να εγκαταλείψει τις πολιτικές του συγκερασμού (κρατιστές, μη κρατιστές, εκσυγχρονιστές-βαθιά ΠΑΣΟΚ) και να υιοθετήσει μια σύγχρονη μεταρρυθμιστική ατζέντα.

Μία ατζέντα με σημείο αιχμής και κινούσα ιδέα την ανάγκη αλλαγών και μεταρρυθμίσεων παντού. Ο αποκαλούμενος μεσαίος χώρος δεν είναι πολιτικό εφεύρημα του Καραμανλή. Είναι μια αδιάψευστη πραγματικότητα που συνδέεται ευθέως με τις μεγάλες οικονομικές και κοινωνικές αλλαγές που έχουν συντελεστεί στη χώρα μας. Η ανατοποθέτηση του κόμματος της αξιωματικής αντιπολίτευσης στον αποκαλούμενο μεσαίο χώρο θα το βοηθήσει να αντιληφθεί ότι τα προβλήματα του σήμερα και του αύριο δεν λύνονται με συνταγές της δεκαετίας του

'80. Όσο το ΠΑΣΟΚ μένει προσκολλημένο στις θεωρίες της πολιτικής καθαρότητας τόσο θα επιτρέψει στον Καραμανλή να εδραιώσει την κυριαρχία του ως φορέας μιας δήθεν μεταρρυθμιστικής δύναμης που προωθεί, ωστόσο, συντηρητικές πολιτικές.

Αν η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ θέλει να προδώσει στο κόμμα τη δυναμική της κυβερνητικής προοπτικής, οφείλει να ανιχνεύσει τις προθέσεις και τους προβληματισμούς της μεγάλης εκλογικής βάσης που κινείται σε μια κεντροαριστερή τροχιά.

Η ανίχνευση αυτή είναι αναγκαία, είναι απαραίτητη, προκειμένου να μελετηθούν και να ληφθούν σοβαρά υπόψη οι ανακατατάξεις που έχει υποστεί η ελληνική κοινωνία, αλλά και ο πυρήνας του εκλογικού σώματος που έδινε νίκες στις προηγούμενες εκλογικές αναμετρήσεις.

Η επιστροφή του ΠΑΣΟΚ στην πολιτική είναι αναγκαία και βασική προϋπόθεση, προκειμένου να ασχοληθεί με τα μεγάλα και ουσιαστικά προβλήματα, αλλά και να υπερβεί όλες εκείνες τις παθογένειες που το κρατούν καθηλωμένο στο παρελθόν.